

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12738/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Зорана Хацића, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Павловић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе по тужби и ради утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4676/2023 од 17.01.2024. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 4676/23 од 20.03.2024. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле-противтужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4676/2023 од 17.01.2024. године, исправљене решењем истог суда Гж 4676/23 од 20.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4676/2023 од 17.01.2024. године, исправљене решењем истог суда Гж 4676/23 од 20.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2310/18 од 06.09.2023. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиле-противтужена тражила да суд у односу на тужену-противтужилу утврди да је тужиле-противтужена по основу грађења на туђем земљишту стекла право својине на делу парцеле .. к.о. Врање 1, који део се мери и граничи са парцелама наведеним у том ставу изреке, те да тако описани простор земљишта је укупне површине 78м², што је тужена-противтужиле дужна да призна и дозволи да тужиле-противтужена своје право својине упише у јавном регистру непокретности, као неоснован. Ставом 2. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле-противтужене којом је тражила да је суд обавезе да туженој-противтужиле исплати прометну цену заузетог земљишта – дела катастарске парцеле .. к.о. Врање 1 у износу од 37.815,00 динара са законском затезном каматом рачунајући од 06.09.2023. године, као дана пресуђења до исплате, као неоснован. Ставом 3. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле-противтужене којом је тражила да се према туженој-противтужиле утврди да је по основу одржаја стекла право својине на делу кп. бр. ..

изградњом помоћног објекта део који се мери и граничи са парцелама наведеним у том ставу изреке, који простор је укупне површине од 19м², што је тужена-противтужиља дужна да призна и трпи упис права својине тужиље-противтужене на означеној непокретности у јавном регистру непокретности, као неоснован. Ставом 4. изреке, утврђено је према тужиљи-противтуженој да је тужена-противтужиља носилац права коришћења на делу парцеле кп. .. из лн. бр. .. к.о. Врање 1, који део се мери и граничи на начин наведен у том ставу изреке а који простор земљишта је укупне површине 15м² те је наложено тужиљи-противтуженој да са описаног простора земљишта са парцеле кп. .. поруши дограђени део породичне стамбене зграде који се састоји од сутерена – дела летње кухиње, унутрашњих димензија 3,30м x 3,13м + 0,68м x 2,06м укупне нето површине 11,73м² од приземног дела које обухвата терасу унутрашњих димензија 3,83м x 2,41м и део кухиње са трпезаријом унутрашњих димензија 0,52м x 3,90м + 0,88м x 2,06м укупне нето површине 13,07м² и од поткровља које обухвата терасу унутрашњих димензија 3,50м x 2,90м и део кухиње са трпезаријом унутрашњих димензија 0,52м x 3,90м + 0,88м x 2,06м, нето површине 13,99м² и врати описано земљиште у првобитно стање тако што ће га предати у државину туженој-противтужиљи и да поруши металну надстрешњицу изграђену у продужетку описаног простора земљишта у правцу истока, покривену лексаном са бочним странама затвореним лексаном ширине 2,83м, дужине од источног зида сутерена ка истоку 1,36м и кровом који је препуштен ка истоку за 0,90м у односу на конструкцију надстрешњице у основи. Ставом 5. изреке, утврђено је према тужиљи-противтуженој да је тужена-противтужиља носилац права коришћења на делу парцеле кп. бр. .. из лн. бр. .. к.о. Врање 1 који део се мери и граничи са парцелама наведеним у том ставу изреке, и укупне је површине од 19м², па је наложено тужиљи-противтуженој да са описаног простора земљишта поруши приземни помоћни објекат и врати описано земљиште у првобитно стање те да га преда у државину туженој-противтужиљи. Ставом 6. изреке, утврђено је према тужиљи-противтуженој да је тужена-противтужиља носилац права коришћења на делу парцеле кп. .. из лн. бр. .. к.о. Врање 1 који део се мери и граничи са парцелама наведеним у том ставу изреке и укупне површине 11м², па је наложено тужиљи-противтуженој да са описаног простора уклони двокрилну металну капију, све покретне ствари и отпадни материјал и описано земљиште преда у државину туженој-противтужиљи. Ставом 7. изреке, обавезана је тужиља-противтужена да тужиљи-противтуженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 725.000,00 динара, са законском затезном каматом рачунајући од извршности ове одлуке па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 4676/2023 од 17.01.2024. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 4676/23 од 20.03.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиље-противтужене и потврдио пресуду Основног суда у Врању П 2310/18 од 06.09.2023. године у ставу првом, другом, трећем, у делу става петог и у делу става шестог изреке, којима је наложено тужиљи-противтуженој да поруши приземни помоћни објекат, уклони двокрилну металну капију, покретне ствари и отпадни материјал са простора који су у мерама и границама описаним у тим ставовима изреке. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у делу става четвртог изреке којим је наложено тужиљи-противтуженој да поруши објекте описане у истом ставу изреке и да земљиште у датим мерама и границама врати у првобитно стање и преда га туженој и у ставу седмом изреке и предмет у тим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Врању П 2310/18 од 06.09.2023. године, у

преосталом делу ставова четвртог, петог и шестог изреке и у том делу је одбачена противтужба тужене-противтужиље којом је тражила да се утврди да је она носилац права коришћења на деловима кп. .. из лн. бр. .. к.о. Врање 1 у површинама, мерама и границама као у тим ставовима изреке.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја-противтужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилје-противтужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужилје-противтужене на делу парцеле .. к.о. Врање 1, чији је корисник тужена-противтужиља, по основу грађења на туђем земљишту и одржаја. Побујана одлука којом је тужбени захтев тужилје одбијен донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да тужилја није савестан градитељ и да тужбом није обухватила власника предметне парцеле, Републику Србију. Ревизијом тужилје-противтужене указује се на погрешну примену материјалног права међутим, за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај. Битна повреда одредаба парничног поступка није разлог због ког може да се изјави посебна ревизија на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права својине и чинидбе тужиља је поднела 09.07.2018. године а вредност предмета спора је 15.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на неновчано и на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побитеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље-противтужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић